

MONITOR

Nezávislý čtrnáctideník Blanenska

Nemocnice obdržela ocenění - str. 2

Jeden den v Číně - str. 6

**ALF INTERNET
NA VLNĚ LÉTA**
150 Mbit od 349 Kč

alf servis

úvodník

Jsme to, co jíme

Jak jsem psal posledně, už rok žiju svým novým podnikáním, které mi přineslo nové zkušenosti, ale také jsem díky němu získal nové přátele, poznal život z druhé strany stánku a začal vnímat potraviny jiným způsobem, než předtím.

Myslím si, že během posledních dvou dekad se u nás úroveň potravin poměrně dost zlepšila. Mám dosud v živé paměti špekáčky plné mouky, rohlíky, které byly druhý den jako guma nebo třeba párky, které neobsahovaly prakticky žádné maso. Tato doba je, troufám si říci, za námi. Honbu za co nejlevnějšími produkty vystřídala u lidí schopnost číst etikety a koukat se, co do žaludku vpraví. Alespoň u většiny z nás.

Přiznávám se, že dříve moje nákupy probíhaly téměř výlučně v supermarketech. Dá se tu koupit prakticky všechno, mnohdy za výhodnou cenu a na jednom místě, aniž by člověk musel nějak složitě popojíždět z obchodu do obchodu. Později jsem si oblíbil obchody v centru města – pekárny, řeznictví, pána prodávajícího zeleninu a ovoce... Vše chutnalo o poznání lépe, člověk měl hned lepší pocit.

Před rokem jsem se začal pohybovat na farmářských trzích a začal sám vyrábět, čímž se u mě změnil pohled na potraviny, které zdejší výrobci a farmáři prodávají. A to zcela zásadně. Z každých trhů jsem si něco odvezl domů, ať už to bylo pečivo, uzeniny, sýry, ovoce nebo zelenina. Jasně – ceny jsou vyšší, než za PODOBNÉ výrobky v supermarketech. Ale kvalita a chuť jsou nesrovnatelné a za tu cenu rozhodně stojí. Prodejce vám navíc o svých výrobcích popovídá, většinou nabídne i ochutnávku a vy tak víte, že povečíte kvalitní a chutný produkt, který byste ve velkých obchodech hledali jen stěží.

Jak se říká, peníze jsou až na prvním místě a jak

už jsem jednou zmínil, potraviny na farmářských trzích jsou dražší, což se zrovna v dnešní době nikomu příliš nehodí. Ale v tomto případě jsou koruny investovány velmi dobře. Myslím, že mi potvrdí každý z vás, kdo chodí na trhy nakupovat, že drtivá většina potravin, které tu koupíte, vás nejen zasytí, ale máte z nich radost.

Za uplynulý rok jsem si oblíbil několik stánků, které na trzích pravidelně navštěvuji. S prodejci, kteří jsou ve většině případů zároveň výrobci, se znám osobně a často si povídáme na téma kvality a výroby potravin. Líbí se mi, jak to zde funguje: koupím si u paní vedle jogurty a sýry, ona jde potom na oplátku ke mně a nakoupí zase paštiku nebo karamel. Minulý týden jsem si zrovna u této paní z minimálníkárny v Senetářově koupil sýr na gril a musím říct, že lepší jsem ještě nejedl. Cenově se blíží podobným sýrům prodávaným v supermarketech, ovšem chuťově se srovnávat nedají.

Je jasné, že supermarkety patří do našeho života a většina z nás sem pravidelně zavítá. Volba je konec konců na každém z nás. A přestože se kvalita zlepšila i u velkých výrobců, radši si nakoupím od těch malých, i když trochu draž, protože chuťově jsou prostě někde úplně jinde.

Tento úvodník bych chtěl věnovat všem, kteří si zvolili výrobu potravin za svůj zdroj obživy. Všem čtenářům Monitoru přeji krásné léto a budu se těšit zase příště, tentokrát za tři týdny.

Martin Müller

www.realityhynstova.cz

BYT 1+1
BLANSKO-SEVER,
ul. Dvorská

CP 42,5 m²
vč. lodžie (4,5 m²),
žádaná lokalita,
v blízkosti ZŠ, MŠ,
autobus. zastávka;
kousek na přehrady.
Cena u makléře.

**REALITY
HYNŠTOVÁ**

SMETANOVA 6
678 01 BLANSKO
Obchodní centrum
JEŽEK

Realitní makléřka nejen pro Blansko a okolí

Ing. SILVIE HYNŠTOVÁ
☎ +420 775 582 092

**Uvažujete
o prodeji
své nemovitosti
a nevíte si rady?**
Využijte
**dlouholeté
zkušenosti.**

16 let na trhu

↓ **VÍCE ZDE** ↓

SLANÝ KARAMEL

ve třech vymazlených příchutích

NOVĚ V PRODEJI

tel. 606 728 334 | www.odmartina.cz

**INTERNET | PRODEJNA
SERVIS PC | IT SLUŽBY
CHYTRÁ DOMÁCNOST**

Smetanova 4, Blansko | WWW.FPO.CZ

MIKA

BLANENSKÁ RK

Tel. 602 505 303

721 121 711

RK MiKA nabízí bezplatnou konzultační činnost pro všechny.

- Zpracování znaleckých posudků pro dědická řízení.
- Zprostředkování prodeje a pronájmu nemovitostí.
- Právní i daňové poradenství pro občany.

**30 let zkušeností
a realizovaných zakázek.**

Nájem vybavené kanceláře vč. soc. zařízení a služeb v centru... 2.900 Kč/měs.

Komentář: O odpovědnosti státu

Český právní řád pracuje s pojmem „věděl, nebo vědět měl a mohl“. Například daňové předpisy u daně z přidané hodnoty uvalují odpovědnost za odvedení daně státu nejen tomu, kdo ji oprávněně má odvést (například v obchodním případě je to ten, kdo prodává zboží a dostává za to peníze), ale někdy i druhé straně, tedy kupujícímu, která za normálních okolností tuto daň u tohoto obchodu neplatí. A to právě v situaci, kdy kupující „věděl, nebo vědět měl a mohl“, že prodávající daň státu z nějakých důvodů neodvede. Jde o institut tzv. „ručení za neodvedenou daň“. Podobné využití oné zásady „věděl, nebo vědět měl a mohl“ se v právu objevuje často.

Zásada „věděl, nebo vědět měl a mohl“ se ale vyskytuje nikoli jen jako definice právní povinnosti, nýbrž mnohem širěji a defacto platí v jakémkoli běžném chování lidí. Jde totiž o to, že podle tohoto pravidla by měl postupovat odpovědný člověk kdykoli. Řídí-li se touto poučkou, může předejít mnoha excesům, špatným rozhodnutím, chybám a – například v trestní oblasti – i velkým problémům a opletačkám se soudy. Měly by se tím řídit zejména také i politici. Ti jsou ze svého politického rozhodování odpovědní především voličům. Chybné rozhodnutí politické však je asi to nejmenší zlo, protože odplatou je příští nezvolení. Existuje však mnoho případů, kdy zanedbání nebo dokonce zanedbávání uvedené zásady může mít fatální následky pro všechny občany.

Nedávno se v některých médiích objevila zpráva, resp. iksté pokračování příběhu, který započal v březnu roku 1992, a jehož spouštěcím impulsem byla jediná věta: „Firma Diag Human je neseriózní“, jejíž autorem byl ministr zdravotnictví Martin Bojar. Své pochybnosti o společnosti Diag Human (tehdy ještě pod názvem „Conneco“) opíral o fakt, že se firma pokusila ze země vyvézt tuny látky, z níž lze snadno vyrobit narkotika. Úřady tehdy jasně řekly: je to nezákonné. Kromě toho společnost v rozporu s rozhodnutím ministerstva obchodovala s krvní plazmou a byla zapletena do korupčního skandálu v Německu. Právě kvůli němu tehdy Němci vydali na šéfa firmy, Josefa Štávu, mezinárodní zatykač. Je nutno zdůraznit, že podstatou celého příběhu „Diag Human“ není skutečnost, že někdo něco prodal, koupil nebo ukradl. Podstatou je, že prodal či koupit chtěl, ale stát mu v tom zabránil. Jde tedy pouze o slova, nikoli o peníze. O peníze ale záhy šlo, když začalo a jak se dnes ukazuje, nikoli jen o drobné, nyní už jde o velké množství miliard korun. Firma si totiž Bojarova slova v roce 1992 nenechala líbit a začala se domáhat odškodnění. S argumentem, že přišla o zakázky, které by jinak – možná – získala (v obchodu s krvní plazmou). A tehdy stát udělal rozhodující chybu. Místo, aby spor standardně řešil u soudu, kde se mohl transparentně bránit a dokladat svá podezření, umožnil Štávově firmě, aby se případ řešil v neveřejném, tzv. rozhodčím řízení. To se stalo v době, kdy ministerstvu zdravotnictví šéfoval Jan Stráský (ODS) a rozhodčí smlouvu podepsal na radu svého náměstka Aleše Dvouletého. To, co se potom začalo odehrávat, by nikdo nebyl schopen vymyslet a asi si představit. Spory, žaloby, kdy na jedné straně stál podnikatel Štáva se svými advokáty, a na druhé straně sporu Česká republika, zastupovaná nejvyššími úředníky, tedy ministry, kteří přišli, něco ve sporu učinili, pak odešli, přišli další - a tak pořád dokola. Začal to onen Bojar, pak Stráský, pak Fišer (vláda Miloše Zemana) a Součková (vláda Vladimíra Špidly), která za svoje angažmá v této kauze byla dokonce trestně stíhaná. Případ je dnes ve stádiu, kdy již bylo vyplaceno Českou republikou 326 milionů a aktuálně je prohraná arbitráž, podle níž má stát zaplatit firmě Josefa Štávy 15,5 miliardy korun.

Položme si otázku: kdyby ministr Bojar nebo Stráský postupovali s odpovědností postavenou na zásadě „věděl, vědět měl a mohl“, mohla tato země ušetřit nejen těch 326 milionů korun, ale pravděpodobně i 15,5 miliardy, které nejspíš bude muset vláda Josefu Štávovi vyplatit, o nákladech neuvěřitelně dlouhého řízení nemluví (tipuji, že v řádu stamilionů korun). Takto ale nikdo z úředníků žádnou odpovědnost nenese, ministři i jejich podřízení nemuseli a nebudou muset zaplatit za svoje špatné rozhodnutí ani korunu.

Nebo jiný příklad. V roce 2013 jmenoval prezident Zeman předsedu vlády Bohuslava Sobotku. A ten ustanovil jedním z ministrů jistého Andreje Babiše, a to ministrem financí. Bohuslav Sobotka svým rozhodnutím otevřel „stavidlo“ pro člověka, jehož důsledky jeho politického působení jsou – a to už dnes je velmi dobře známo, a budoucnost to jednou upřesní a budeme se divit – fatální. Jednak mu (Babišovi) lze připsat na vrub naprosté rozložení společnosti a ohrožení samotných základů demokracie ovládnutím

médií, dále také zneužívání moci ve svůj prospěch (to bylo na tomto místě již nespočetněkrát publikováno), a v neposlední řadě dopady jeho hospodářské politiky do oblasti deficitů rozpočtu a zadlužení země. Což jsou peníze, které každý občan tím či oním způsobem dříve nebo později bude muset zaplatit. Bohuslav Sobotka buď věděl, koho si na ministerstvo financí přivádí, anebo to vědět měl a mohl. V době (2013) existovalo například velké množství literatury investigativních novinářů, která přinášela informace o působení Andreje Babiše, počínaje jeho STBáckou minulostí, konče praktikami, které uplatňoval v podnikání a také jasně doloženými motivy jeho náhlého politického zájmu. Sobotka měl zcela jistě k dispozici i zprávy bezpečnostních složek o této osobě. A přesto jej do vlády pozval.

Bohuslav Sobotka učinil politické rozhodnutí, které svými důsledky dopadá, a ještě dlouho dopadat bude na peněženky každého z nás, přičemž ale on sám (Sobotka) nemusel zaplatit ani halíř, nebyl za to souzen ani stíhán. Ano, politické rozhodnutí odnesl politickým pádem. Kdyby šlo jen o politiku, bylo by to v pořádku. Ale ono to rozhodnutí bylo tak strašně špatné, že jeho přesah do života každého občana budeme cítit ještě mnoho let.

Anebo případ aktuální, ze současnosti. Před několika dny rezignoval na svůj post ministra školství Petr Gazdík. Rezignoval proto, že je zapleten (nikoli zatím stíhán) do tzv. Hlubučkovy kauzy, která dnes zaplňuje mediální prostor. Kdyby Petr Gazdík věděl, jakože zcela jistě věděl, pak by nemohl konat tak, jak konal, kamaráditi se s pochybnými figurami v oblasti lokální politiky (Hlubuček) a také v oblasti toho nejtěžšího kriminálního prostředí (Ředl). Gazdík se nemůže tvářit, že nevěděl, kdo a co jsou zač. Jedná-li někdo s jinými osobami v prověřených místnostech, komunikuje-li šifrovanými telefony či kódovanou mluvou, nemůže nevědět. Naopak, kdyby nic jiného, pak právě tyto metody jsou usvědčením z toho, že věděl. Věděl s kým, věděl o čem. A za to musí nést odpovědnost. Av případě Gazdíka (a dalších funkcionářů STAN) zatím minimálně tu politickou. Mimochodem – v této kauze unikly do médií přepisy odposlechů, které přinesly mimo jiné i velmi pikantní informace. Kladu si tedy otázku, komu právě tyto masivní úniky mohou sloužit (z latiny „qui prodest“) a současně kdo by mohl být tím, jenž takovou věc dokáže zařídit. A nemohu se zbavit dojmu, že odpověď můžeme najít mezi řádky u jednoho karavanu bloudícího Českou zemí anebo třeba v inzerátu v Deníku z 24.6.2022.

Každý občan je právním řádem zavazován k povinnostem a vždy je součástí příslušných paragrafů i sdělení, co se stane, když se podle zákona chovat nebude. A každý ví (musí vědět, platí zde i jiná poučka, a sice že „neznalost zákona neomlouvá“), co mu díky jeho chování hrozí, zda jen ztráta politického vlivu, nebo peněz, nebo dokonce svobody.

Novinář Jaroslav Kmenta napsal na síti Twitter tento příspěvek „Můj vzkaz politikům, kteří se zlobí na policejní úniky: Problém hledejte v první řadě u sebe. Chovejte se tak, abyste se nemuseli stydět se podívat každé ráno do zrcadla. Neberte úplatky, buďte čestní, jděte příkladem.“

A já bych dodal: řiďte se při svém rozhodování pravidlem „věděl, vědět měl a mohl“. Pak se vyvarujete spousty chyb, které v těch nejhorších případech dopadnou na nás všechny.

To však je určenou pouze těm politikům, kteří jsou aspoň trochu čestní a slušní. Ti, kteří politiku vnímají jako zdroj peněz a výťah k moci, na tohle slyšet nebudou. A zde je důležitý úkol každého občana, voliče, a také všech slušných novinářů, abychom všichni tento typ politiků ještě před jejich působením rozpoznali a odhalili a do politiky, potažmo té nejvyšší, vůbec nevpuštěli.

Mysleme na to v příštích volbách a hlavě při volbě prezidenta. Tam se totiž omyl jen tak napravit nedá. A my starší bychom se nápravy chyby v tomto případě nemuseli ani dožít.

-mn-

Úspěchy

Přiznávám se, jsem vinen... Často jsou mé články kritické až běda... Málokdy, skoro vůbec ne, někoho pochválím... Je to ale tím, že stejně tak, jako se snažím zlepšovat sám sebe, chtěl bych přispět ke zlepšování věcí okolo mne... A to bez kritiky nejde... Jenom tak, jakým způsobem dokážeme upozorňovat na chyby kolem nás a stejně tak si uvědomovat chyby vlastní, jen tak se můžeme posunout o malé kousky kupředu...

Ale přiznám se, že vnímám rozdíl mezi upozorněním na chyby a přinášáním zlých zpráv... Není to totiž totéž... Posledních několik měsíců se nad námi vznášel Damoklův meč Covidové náказы... Něco, co jsme nečekali, neznali, a bohužel si zažili „z první“... Média se předháněla v katastrofických předpovědích, notně podporována donedávna neznámými „znalci“, o ulicích plných mrazáků na mrtvé, o stále horší nakažlivosti, o tom, jak svět už nikdy nebude stejný... Nebude. Ze stejného důvodu, jako zítřek nebude stejný, jako dnešek. Každá katastrofa nás učí něčemu novému. Každý pád nás naučí znovu vstát... To je věc, která je, svým způsobem, neochvějně trvá ve své pravdě...

Ale přesto pomníme úspěchy lidstva jako takového? Proč místo poloplné sklenice vidíme tu poloprázdnou? Proč namísto radosti, že se nám zadařilo se s Covidovou nákazou nějakým způsobem vyrovnat, zabojoval a dojít k „remíze“ se stále snažíme nacházet negativy?

Tak jak Covidová náka „omšela“ co do sledovanosti, hned jsme museli přispěchat s další nákazou. S tou, která se ukrývá v nás... A tak se na titulky

Freddieho sloupek

novin tištěných i virtuálních dostala válka, opičí neštovice a teď hrozba další vlny Covidu. Zajímáme se o tragédie ve vzduchu, a když někde, nedejbože, spadne letadlo, jsme jako u vytržení, aniž bychom si uvědomili obrovskou výsadu, kterou jako lidé 20. a 21. století máme. Ten nebyvalý rozmach moderních technologií a naše možnosti ji využít... Abych však zachoval svůj díl kritiky – možnosti i zblbnout...

Vemte si jen ten zázrak, že od prvního letu bratří Wrightů uplynul jen okamžik a přistáli jsme na Měsíci... Ten zázrak a zároveň naše prokletí být schopni využívat navigačních prostředků, najít téměř cokoli ve virtuální encyklopedii, aniž by nás to stálo víc, než pár „úderů“ do klávesnice...

A tak, protože strach „prodává“, čteme dnes a denně o inflaci, aniž by mnozí tušili, co to je (myslím tím do všech důsledků), o válce (reálné i politické), zajímáme se o životy pseudocelebrit více, než o život vlastní...

Něco je shnilého ve státě českém... Tedy nejenom tady... Bohužel, či bohudík... Nevím...

Můžeme děkovat Bohu za každý nový den. A máme být opravdu za co vděční... Za to, že nežijeme v brutální chudobě, nad hlavami nám nelétají rakety a můžeme svobodně vyjádřit svůj názor...

Cestovat časem nemůžeme, ale občas by to bylo třeba... Udělat si malou exkurzi do let minulých, kdy zdaleka ne všechno, co je dnes součástí naší existence, bylo samozřejmé do takové míry, že jsme to přestali vnímat... Abychom si vzpomněli...

Jsem šťastný a vděčný za svobodu, kterou mám... A nikdo mi ji nemůže vzít... Přál bych jednomu každému z Vás to stejné...

Hezký den...

Freddie
(freddiemail@email.cz)

Nemocnice obdržela ocenění za péči o pacienty s CMP

Kdo zažil cévní mozkovou příhodu (CMP), ví, jak důležitá je rychlá pomoc, ale i následná rehabilitace. O celý proces po příjezdu zdravotnické záchranné služby – od vyšetření pacienta přes léčbu až po rekonvalescenci a návrat do běžného života – se postarají zdravotníci blanenské nemocnice. Opět po roce získali ocenění za kvalitu péče poskytované v rámci tohoto onemocnění. Cenu přebíral primář neurologického oddělení Dušan Tenora se svými kolegy 22. června 2022 na Cerebrovaskulárním kongresu v Mikulově.

Pro úspěšnou léčbu CMP je nejdůležitější včasné podání léčby. To znamená, že je nutné, aby lidé v případě podezření na mozkovou mrtvici bezodkladně zavolali rychlou záchrannou službu. Následně je nezbytné okamžitě vyšetření ve zdravotnickém zařízení a započítí léčby. A to se v Nemocnici Blansko daří, protože jedním z kritérií hodnocení je právě doba od příjezdu pacienta po zahájení rekanalizační léčby.

Pokud lékař na základě CT vyšetření rozhodne o podání trombolýzy (podání léku na rozpuštění krevní sraženiny, která ucpává mozek), dostane ji pacient hned na místě bez převozu na neurologické oddělení, jak se to dělavalo dříve. Trombolýza se musí podat do čtyř a půl hodiny od vzniku mozkové příhody. „Čím dříve se léčba podá, tím víc buněk se zachrání; každou minutu odumírají dva miliony neuronů,“ upozorňuje primář neurologického oddělení Nemocnice Blansko Dušan Tenora.

Nemocnice Blansko získala statut Iktového centra 1. 8. 2013 a byla zařazena do sítě specializovaných pracovišť v Česku, kde se nachází celkem 32 center vysoce specializované péče o pacienty s iktem a 13 komplexních cerebrovaskulárních center. Česká republika je v péči o pacienty s iktem na úrovni nejvyšších států, jako je třeba Německo či Rakousko. „Iktové centrum je jedním ze stěžejních pracovišť

blanenské nemocnice. Jsem velice ráda, že bývá opakovaně oceněno v rámci největší evropské iktové konference ESO (European Stroke Organisation) a iniciativy Angels. Za vysoce profesionální a kvalitní péči patří díky nejen personálu neurologického oddělení, ale také celému týmu spolupracujících odborníků napříč celou nemocnicí, především rehabilitačnímu, radiodiagnostickému a internímu oddělení, laboratoři, logopedii, psychologii a dalším,“ vyjmenovává ředitelka Nemocnice Blansko Vladimíra Danihelková.

Mezi první příznaky cévní mozkové příhody patří zejména pokleslý koutek, ochrnutí končetin na jedné straně těla a porucha řeči. Pokud máte pocit, že s člověkem ve vašem okolí není něco v pořádku, řekněte mu, aby se usmál nebo vycenil zuby. Jestliže se jedna strana hýbe méně a obličej se zdá být asymetrický, volejte okamžitě 155. Stejně tak, pokud nevydrží mít předpažené ruce dlaněmi vzhůru deset vteřin bez poklesu, nebo když mluví nesrozumitelně a neumí pojmenovat základní věci.

A dá se mozkové mrtvici nějak předcházet? „Dodržovat zdravý životní styl s dostatkem pohybu a zdravé vyvážené stravy, nekouřit, nepřehánět to s alkoholem, snažit se vyvarovat stresu, umět odpočívat a hlídat si krevní tlak,“ radí Dušan Tenora.

-mka-

**VOLNÉ
KANCELÁŘE
K PRONÁJMU**

www.zamecekblansko.cz

Na kávě s Vraťou Zdrubeckým

S Vraťou Zdrubeckým jsem se seznámil na farmářských trzích v Blansku. A protože právě tady je občas prostor pro debatu, po několika debatách jsem zjistil, že Vraťa je nejen výrobce potravin z koziho a ovčího mléka, ale také vášnivý sportovec, přestože je odkázaný na invalidní vozík.

nictvím tohoto online prodejce sotva pětino. Ale zase můžeme prodávat na trzích, přímo.

Kolik lidí se podílí na výrobě?

Výrobu má na starosti hlavně manželka, které pomáhám a dělám především rozvoz a nezbytné papírování. Dcera i syn pracují při studiu, podílí se jak na výrobě, tak péči o zvířata a práci s tím spojenou, třeba seno atd. V sezóně k nám ještě občas chodí dva brigádníci, ale spíš nárazově na pár hodin týdně. Takže je to spíš rodinný podnik.

Jak jsi se dostal k výrobě potravin?

Pocházím z Prahy, ale na jižní Moravě žiju víc než pětadvacet let. Původně jsem se vyučil jako kuchař-číšník. Tuto práci jsem dělal pouze tři měsíce, potom se mi stal úraz, kvůli kterému jsem se ocitnul na invalidním vozíku (1990). Dál jsem studoval ekonomiku a podnikání na vyšší odborné škole. Ucházel jsem se o místo v bance, kde mne nechtěli kvůli mému zdravotnímu stavu přijmout, a tak jsem začal podnikat. Společně s kamarádem jsme dováželi zboží z Peru a prodávali je tady na různých festivalech a trzích.

Potom jsem ještě chvíli dělal práci, kterou jsem studoval – účetnictví; nejprve v Brněnských mrazárnách a poté pro stavební firmu v Karolíně. Práce v kanceláři mě nebavila, a když se naskytla příležitost koupit v Karolíně dům i s pozemky, neváhal jsem. Pořídili jsme pár zvířat, na přání dcery i kozu. Záhy jsme zjistili, že máme přebytek mléka. Začal jsem navštěvovat sýrařské kurzy a pomalu vyrábět. Napřed pro vlastní potřebu, později pro kamarády a známé. Odsud už byl jen krátký krůček k podnikání v tomto oboru.

Kdy jsi se tedy začal živit výrobou a prodejem potravin?

Bylo to v roce 2017. Využil jsem kontaktů, které jsem měl z období, kdy jsme prodávali věci z jižní Ameriky, obvolal je a začal prodávat na trzích a festivalech – zde jsem nabízel především grilovaný sýr.

Jak moc ovlivnil tvoje podnikání covid?

Měl jsem obrovské štěstí, že dva měsíce před covidem jsem se registroval u jednoho z online prodejců farmářských výrobků. V covidovém období se jednalo v podstatě o jedinou možnost, jak výrobky prodávat a musím říct, že se mi v jeden moment dařilo dokonce více, než kdybych jezdil na trhy. Nestíhali jsme pokrývat poptávku. Tímto způsobem prodáváme pořád, ale nyní, kdy žádná opatření nejsou, jsou tržby prostřed-

Je náročné vyrobit sýr?

Výroba čerstvého sýra není nijak náročná, u zrajícího sýra je to jiné. Ten zraje i několik měsíců a je třeba ohlídat teplotu a další faktory. V dnešní době, kdy se pracuje s vakuovými sáčky, je však i tato práce jednodušší.

Receptury jste vymýšleli sami?

Ano. Dezertíky, jogurtové nápoje a máslo jsou práci manželky, postupy a receptury jogurtů a a sýrů jsem vymýšlel já. Máslo vyrábíme trochu jinak, než tradičním způsobem. Zjistili jsme, že když se při výrobě sýra oddělí syrovátka, zůstává v ní spousta smetany. Tu potom používáme na výrobu, jejímž výsledkem je naše syrovátkové máslo. Syrovátka je sice vedlejší produkt při výrobě, ale také ji prodáváme. Hodí se na pečení chleba nebo buchet, na pleť, dá se i pít. Je velmi zdravá.

Kolik výrobků nabízíte?

Mimo syrovátku, máslo a sýry máme několik druhů ochucených jogurtů, tvarohy, dezerty... Myslím, že jich bude okolo třiceti.

Jak moc je výroba produktů z koziho a ovčího mléka sezónní záležitostí?

Ovce jsou velmi specifické. Jejich mléko má nejvyšší obsah bílkovin a tuku, takže se z něj vyrobí nejvíce, ale zase dávají nejkratší dobu, sezóna u ovcí je zhruba od Velikonoc po Dušičky. Koza dává mléko o něco déle.

Na rozdíl třeba od krávy, která zabízejne prakticky kterýkoli měsíc, ovce a kozy mají takzvanou sezónní říji, je to zhruba od července do prosince, kdy se zkracuje den. To vše s tím souvisí.

Nevýhodou zboží může být krátká trvanlivost. Jak dlouho vydrží?

Zrající a nakládaný sýr vydrží delší dobu, třeba dva

měsíce. Všechny ostatní produkty mají trvanlivost do měsíce. Jogurty a dezerty třeba jen pět dní. Občas se stane, že něco zbyde, to pak musíme sníst, podarovat sousedy...

Kolik máte zvířat?

V současné době máme jen tři kozy a tři ovce, protože péče o zvířata spolkne docela dost času a není, kdo by se o ně staral. Já nemůžu a manželka věnuje většinu času výrobě. Mléko pro výrobu nakupujeme z osvědčených farem, se kterými spolupracujeme dlouho, takže přesně víme, co kupujeme. Jsou to farmy, kterým naopak mléko přebývá, takže se jedná o oboustranně výhodný obchod.

Vím, že sportuješ. Jak jsi se jako hendikepovaný ke sportu vůbec dostal?

Pocházím z horolezecké rodiny, na skalách jsem trávil mnoho času už od čtyř let. V osmnácti letech jsem byl podobně jako všichni ostatní „velkej frajer“ a neudělal jsem, co jsem měl. Bohužel – u sportu, jako je horolezectví, bývají chyby fatální. Po pádu ze sedmnácti metrů jsem byl rád, že jsem vůbec naživu. Ještě v nemocnici mne hodně podržel a nakopnul otec, který se mne místo lítování snažil povzbudit a motivovat.

Jako postižený jsem vyzkoušel několik sportovních disciplín, napřed jsem zkoušel závodně plavat, ale záhy jsem zjistil, že to pro mne moc není. Pak jsem se věnoval závodnímu lyžování...

Jak lyžuje vozičkář?

Má monoski – jednu lyži, na které má připevněnou sedačku, k tomu dvě hole s malými lyžičkami. Já jsem ale lyžoval jinak. Měl jsem dvě lyže, přeskáče a hole s lyžemi. V tomto stavu nás na celém světě lyžovalo jen pár a já se tak dostal do výběru české reprezentace, se kterou jsem měl jet na paralympiádu do Salt Lake City. Co čert nechtěl, nějakou dobu před paraolympiádou jsem si přetřhal vazy v koleni. Doktor mi řekl, že vzhledem k mému postižení se koleno už nikdy nevrátí do původního stavu, takže na závodní lyžování jsem mohl zapomenout.

Později jsem se začal věnovat více sportování na vozíku. Zkoušel jsem monoski a jde mi to. Jako všechny pomůcky pro sport tělesně postižených i monoski je třeba mít přesně na míru, což je velmi drahé. Tady to dělá okolo 80 – 90 tisíc. Nejvíce se nyní věnuji běžeckým závodům.

Vozičkáři běhají?

Samozřejmě ne v pravém slova smyslu. Vozíku, který používám, se říká formulka. Jezdím s ním různé závody, i maratony. Vozík je konstruovaný tak, že má simulovat běh. Konkurenci tady v republice v podstatě žádnou nemám, vím pouze o jednom klukovi, který se věnuje triatlonu. S tím se nepotkávám, spíš jej sleduji na sociálních sítích, patří mezi špičku.

Často závodíš?

Když je příležitost, tak jedu. Byl jsem letos například na Pražském maratonu, na otočku na půlmaratonu v Karlových Varech a na dalších závodech. Nyní jsem přihlášený na půlmaraton v Ústí nad Labem, kde je

Sponzor rubriky:

cafisco

zároveň národní pohár v hand biku, což je kolo pro vozičkáře, který k jeho pohonu využívá rukou. Tady budu napřed závodit v této disciplíně, následně mám hodinu na regeneraci a na formulce pak společně s běžci pojedu půlmaraton. Bude to náročné.

Jak často a jakým způsobem trénuješ?

Vozím dceru několikrát týdně na atletiku a času, který tam mám, využívám k vlastnímu tréninku po cyklostezkách v Brně. Ale jezdívám i tady – hlavně kopečky. Snažím se, abych najel aspoň 60 – 70 km za týden. K tomu posilovna a plavání. Taký se chodím otužovat, což má dobrý vliv na přeměnu bílého tuku na šedý, který se dobře spaluje místo cukru a je dobrý pro vytrvalostní sporty. Nehledě na to, že díky otužování nebyvám prakticky vůbec nemocný.

Máš nějaký závod, který jsi nejel a chtěl bys jej vyzkoušet?

Určitě bych rád do Berlína na jeden z největších světových závodů, na kterém se každoročně sjede vozičkářská elita, zejména Američané a Japonci. Zatímco do Berlína se můžu přihlásit jen tak, do jiných velkých světových závodů se musím kvalifikovat. Pro zajímavost – v mé věkové kategorii bych například pro závody v Bostonu, které jsou nejprestižnější na světě, musel mít kvalifikační čas dvě hodiny :-)

Ten nemáš?

Nejlepší čas, který jsem zajel, byl 3:26 hod. Výsledek je hodně závislý na terénu, třeba po dlažebních kostkách vozík moc nejede. Tím, že u nás se tomu v podstatě nikdo nevěnuje, trasy nejsou pro vozičkáře přizpůsobené. Například v Praze byla dvě místa, kde jsem musel skákat přes obrubník. Nezdá se to, ale je to nepříjemné.

Světový rekord je zhruba hodina a půl, ale toho lze dosáhnout pouze s vozíkem vyrobeným na míru, který já nemám. Kupoval jsem ten nejlevnější a tipovali jsme míru na dálku, výsledkem čehož je vozík, který je mnohem větší, než bych měl mít. To mi moje sportování velmi komplikuje. Věřím, že s vozíkem na míru bych zkrátit čas na maratonu alespoň o hodinu. V tomto sportu je správné vybavení naprosto klíčové.

Budeš si kupovat nový?

Chtěl bych, ale je to velice nákladné. Vozík, který bych chtěl, se vyrábí v Anglii a stojí asi 5.000 Liber, což je pro mne téměř nedosažitelné. Vozík je vyrobený přesně na míru a když jej budu chtít, musím se dvakrát dostavit na důkladné měření do Velké Británie, což jsou další nemalé náklady. Plánuji proto udělat veřejnou sbírku, která by mohla pomoci v plnění mých dalších cílů a snů.

Máš konkrétní cíle? Olympiáda?

Už nejsem nejmladší a na olympiádu nepomyslím. I když... Například naše hendikepovaná koulařka je ročník 1966, takže nic není nemožné :-). Nicméně příští rok na podzim bych se chtěl podívat na zmiňované závody do Berlína, kde bych změřil své síly s dalšími závodníky. Dál se uvidí.

Martin Müller

barvylakyulumira

prodej barev poradenství malování

u Lumíra
Masarykova 2384/2a, Blansko
www.barvyblansko.cz

Procházky blanenskými ulicemi

V pokračování našeho seriálu o významných osobnostech, po kterých jsou pojmenovány ulice v našem městě, jsme se nezaměřili na osobnost blanenskou, ale celonárodní, Josefa Dobrovského. Možná vás nepřekvapí, že ulice Dobrovského není jen v Blansku, ale najdete ji ve Vlašimi, v Aši, Praze, Brně, Bílovicích nad Svitavou, nebo třeba v Olomouci. V Blansku se nachází pod hřbitovem; začíná na křižovatce s Dvorskou ulicí u bočního vchodu do zámecké zahrady a vede rovně 150 metrů k Sukově ulici.

Josef Dobrovský, představitel obrozenecké vědecké literatury, se narodil 17. 8. 1753 v Ďarmotech u Rábu v Uhrách. Česky se naučil při studiu na gymnáziích v Německém Brodě a v Klatovech. Roku 1769 odešel studovat filozofii do Prahy. V roce 1787 byl v Hradci Králové vysvěcen na kněze. Svoji odbornou činnost zahájil v 70. letech 18. století jazykovým rozbořením slovesných děl. Mezi jeho první počín patřilo zkoumání rukopisu svatého Marka, získaný Karlem IV. Z jeho práce vyplynulo, že se jedná o podvrh.

Věnoval se studiu slovanských jazyků, vědecky popsal nejstarší spisovný jazyk, staroslověninu, která byla prvním kulturním jazykem v našich zemích. V letech 1776–1787 působil jako učitel filozofie a matematiky u hrabat Nosticů. V této době s nimi navštívil Rusko a Švédsko. Roku 1787 se stal prorektorem a v roce 1789 rektorem generálního semináře na Hradisku u Olomouce. Byl velmi významným podporovatelem bohemistiky (nauka o české řeči a literatuře) a stál u zrodu slavistiky (nauka o slovanských jazycích a literatuře). Velmi se zajímal o vývoj a postavení české literatury. Nebyl jediný, kromě něj se o toto téma zajímali i Mikuláš Adaukt Voigt a František Faustín Procházka. Ale právě Dobrovský je v roce 1792 předešel s dílem Geschichte der böhmischen Sprache und Literatur (Dějiny české řeči a literatury).

Vydával několik literárních časopisů a sborník (Slavín, Slovanka). V roce 1802 vydal 1. díl Deutsch-böhmisches Wörterbuch (Německo-český slovník), který prospěl spolehlivějšímu překládání z němčiny do češtiny. V roce 1809 vydal Ausführliche Lehrgebäude der böhmischen Sprache (Zevrubná mluvnice českého jazyka). 2. díl Německo-českého slovníku byl vydán a dokončen až 1821 A. J. Puchmajerem.

Dobrovský měl také vliv na mladou generaci osvícenců. Jeho žákem se stal František Palacký, ale studoval u něj i Václav Hanka. Právě Václav Hanka v roce 1817 objevil Rukopis královédvorský,

ktej obsahoval hrdinské a historické zpěvy a lyriko-epické básně. Poprvé Rukopis královédvorský vydal tiskem Václav Hanka roku 1819 a spolu s básníkem a překladatelem V. A. Svobodou jej doplnili novočeským a německým překladem. V roce 1818 byl objeven Rukopis zelenohorský (původní název byl Libušin soud). Josef Dobrovský jej však odmítl jako podvrh, ale mladá generace jej za tento názor odsoudila a uvěřila v pravost obou rukopisů. Patřili mezi ně i František Palacký a Pavel Josef Šafařík. Nepravost obou rukopisů nakonec byla prokázána. Za tvůrce obou podvržených rukopisů byli označeni Václav Hanka a Josef Linda.

Josef Dobrovský zemřel 6. 1. 1829 v Brně.

Čerpáno z knih:

Milan Machovec: Josef Dobrovský
Panorama české literatury
Česká literatura od počátků k dnešku
Bohumil Svozil: Česká literatura ve zkratce
Bohuš Balajka: Přehledné dějiny literatury I
Jaroslav Vlček: Dějiny české literatury II

Přípraveno ve spolupráci
s městskou knihovnou

PRONÁJEM KOMERČNÍCH PROSTOR

- celková výměra 170 m²
- suterénní prostor
- samostatný vchod
- vlastní sociální zařízení
- samostatné energie
- vhodné k zrealizování jakéhokoliv podnikatelského záměru

**JEDNA VOLNÁ KANCELÁŘ
K PRONÁJMU**

Více info na e-mailu: info@amica.cz

**PODLAHÁŘSTVÍ
ZOUHAR**

Pražská 1, 67801 Blansko

Tel. 606 263 064

Prodejna: 774 263 064

zouhar_bk@post.cz

www.podlahyzouhar.cz

- broušení a lakování parket
- PVC, koberce
- vinylové podlahy
- plovoucí podlahy, parkety

**PŮJČOVNA BRUSEK
NA PARKETY**

**JK
Servis**

tel. 704 361 750 | kokoservis@email.cz

- opravy kanalizace
- voda, topení
- prohlídka TV kamerou
- strojní čištění
- instalatérské práce

KUCHYNĚ A NÁBYTEK

SUPERSEKTOR.CZ
E-SHOP S NÁBYTKEM

BLANSKO Svitavská (vedle Billy) tel. 721 379 384

JEVÍČKO ■ ČASTOLOVICE ■ PROSTĚJOV

Do našeho moderního osazovacího centra v Blansku hledáme nové kolegy.

www.racom.eu/prace

jobs@racom.eu · 777 951 369

Lenka Voráčková

**Operátor
SMT linky**
Povrchová montáž

Stabilní zázemí, fér přístup a zajímavá práce, za kterou můžete stát.

Přidejte se k nám!

Nejlepší káva ve městě Široký sortiment oříšků a sušeného ovoce

- rukodělná zmrzlina VALCHOVSKÝ KOPEČEK
- zákusky a dezerty vlastní výroby
- veganské i bezlepkové dobroty
- ledová káva a další letní nápoje
- dorty na zakázku
- zrnková káva

www.julies-bezobalu.cz

Rožmitálůva 2511/15, Blansko
(u vlakové zastávky)

Julie's

Julie's - kavárna a obchůdek "bez obalu", tel. : 704 550 449

HOSPŮDKA ZBOROVEC

BRIGÁDA PŘESNĚ PRO TEBE

**hledáme spolehlivé, komunikativní
a pracovité brigádníky.**

**Nástup možný ihned,
zaučíme na místě.**

- **VÝBORNÁ ČESKÁ KUCHYNĚ** (víkend)
- **RAUTY** na dovoz domů i do firmy
- **Pivní speciály**
01.7. - 03.7. Blázen na čepu
08.7. - 10.7. Speciál z Lobkowicz
15.7. - 17.7. Single z Květnice

Zborovec 1, Blansko. Rezervace: **731 186 728**

Předseda rybářů na Blanensku jde do bitvy o senátorské křeslo

Bije se za soukromníky a bude usilovat o větší podporu spolků

Kandidátem Strany soukromníků České republiky v podzimních volbách do Senátu za obvod číslo 49 Blansko je Martin Sklár z Doubravice nad Svitavou, který v současné době působí v Blansku, kde vede rybářské sdružení a aktivně spolupracuje se spolky a ochranou přírody.

Foto: archiv Martina Skláře

„Do horní komory českého parlamentu bych chtěl přinést pohled obyčejného člověka, jenž má za sebou řadu životních zkušeností, které rád využiji a uplatním ve vrcholné politice,“ říká na úvod Martin Sklár k důvodům, proč se rozhodl kandidovat do Senátu.

Šestačtyřicetiletý rodák z Uherského Hradiště vystudoval Vojenskou akademii v Brně a od roku 1994 sloužil dvacet let vlasti jako voják z povolání.

„Po ukončení aktivní služby jsem začal v roce 2013 podnikat, přičemž se specializuji na dotační tituly pro nevládní neziskové organizace a snažím se podpořit tyto spolky v možnosti získávání dotačních titulů pro rozvoj a práci s mládeží a zabývám se i odbornými pracemi v zemědělství, lesnictví a především rybářství. Na vlastní kůži jsem si tak vyzkoušel, jak je těžké uspět v podnikatelské sféře a uchytit se na trhu práce a jak velké nároky nakládají na bedra státní instituce. Byly to těžké začátky, protože jsem tehdy ještě nic pořádně nevydělával a už mě kontrolovali úředníci z živnostenského úřadu, ze správy sociálního zabezpečení a zdravotní pojišťovny. A další inspektoři kontrolovali i to, jak nakládám s odpady,“ vypočítává kandidát na senátora.

A domnívá se, že i na úrovni Senátu je možné soukromníkům pomoci, aby byli od byrokratické zátěže co nejvíce oprostěni. „Senátor by měl mít dokonalý přehled o svém senátním obvodu nejen na komunální, ale i na vrcholné politické úrovni a dokázat problémy řešit. A měl by také kontrolovat, aby zákony a normy, které podepisuje prezident, byly kvalitní a nebyly to legislativní zmetky,“ zdůrazňuje Martin Sklár.

V rámci svého senátního obvodu Blansko se chce zaměřit i na aktuální místní problémy, například na stavbu tolik diskutované rychlostní silnice R43 na Svitavy. „Senátor samozřejmě není ten, kdo stavbu povoluje, ale může chodit na různá jednání, dávat připomínky a podněty a může v této věci udělat spoustu dalších užitečných věcí,“ říká Sklár.

Na otázku, proč se rozhodl kandidovat do Senátu právě za Soukromníky, odpovídá, že se vzájemně kontaktovali se zakladatelem Strany soukromníků ČR Rudolfem Baránkem a dospěli k závěru, že do boje o senátorské křeslo vášnivý rybář půjde.

„Za významnou cílovou skupinu totiž považují spolky. Stát totiž často ani neví, jaká síla ve spolcích je a co všechno rybáři, myslivci, dobrovolní hasiči, včelaři a další neziskové organizace pro stát de facto zdarma dělají. A my chceme právě těmto lidem pomoci, proto-

že spolky často nemají pořádně vybavené klubovny, děti se nemají kde scházet a materiální a technická základna je třeba z 80. let,“ vypočítává kandidát.

Jako další příklad uvádí, že v současnosti je řada vypsaných dotačních titulů na udržení vody v krajině, revitalizace malých vodních toků a oživení malých vodních ploch. „Problém je třeba v tom, že spolky, které jsou vlastníky malých vodních nádrží a rybníků, nejsou plátcí DPH a tím pádem se nemohou k dotacím přihlásit. Proto se už teď snažíme spolkům pomoci získat peníze a malé vodní plochy v krajině renovovat,“ dodává Martin Sklár.

MEDAILONEK MARTINA SKLÁŘE

Inženýr Martin Sklár pochází z Uherského Hradiště. Po škole vystudoval Vojenskou akademii v Brně v oboru bezpečnostní technologie ochrany informačních systémů, kde byl od roku 1994 ve služebním poměru příslušníka ozbrojených sil ČR. Po ukončení aktivní služby se od roku 2013 jako OSVČ specializuje na dotační tituly pro nevládní neziskové organizace a snaží se podpořit tyto spolky v možnosti získávání dotačních titulů pro rozvoj a práci s mládeží a dále se zabývá odbornými pracemi v zemědělství, lesnictví a především rybářství.

Mezi lety 2017–2021 zastával funkci vedoucího odboru komunální údržby Městského úřadu v Blansku. Letos se po ukončení zaměstnaneckého poměru vrátil jako živnostník opět k podpoře činnosti spolků.

V Blansku vede rybářský spolek, čítající 1300 dospělých členů. Své práci se aktivně věnuje nejen v Blansku nebo v místě bydliště, ale i ve svém regionu.

Rád se účastní společenských, kulturních, sportovních či charitativních akcí, které pomáhá i organizovat. Vyhlášená jsou například hojně navštěvovaná dětská dopoledne s rybáři.

Martin Sklár je ženatý a s manželkou Renatou, která působí jako gynekoložka v boskovické nemocnici Boskovice, vychovávají syny Jakuba a Jana. Ve volném čase se rád věnuje právě svým dětem, rybářství, péči o zahradu a dům a pokud má chvíli času jen pro sebe, tak i železničnímu modelářství.

-r-

Stabilní a spolehlivý INTERNET

**VYZKOUŠEJTE NA MĚSÍC
ZDARMA**

AŽ 300 MBit/s

Od 99 Kč/měs.

702 535 635

www.ceska-informatika.cz

1/2 MARATON MORAVSKÝM KRASEM 2022

pořádá TJ ASK Blansko

28. 9. 2022

Koná se pod patronací starosty Ing. Jiřího Crhy. Akce je realizována za finanční podpory Jihomoravského kraje a města Blansko.

www.askblansko.cz/pmk-2022

SPONSORSTVO:

- Město Blansko, Jihomoravský kraj, CERNÁ HORA, KULTURA BLANSKO, eleven, imweld, koupelny, MORAVIDA, MORAVSKÝ KRAJ, TEMPEST, KNEŽNA BRANISLAVA, novatisk, MKA, MUSEUM BLANSKO, SABA, TOP AUTOSALON, CERGO, OP, salupov, profikrby, CAD, FPO, Matejovo, M. NITOR, FACE.

Další Monitor vychází až za tři týdny, 22. července
Příjemnou dovolenou přeje redakce.

OCHUTNEJTE VŠECHNA PIVA NA ČEPU

DEGUSTACE PIV

4 x 0,15L

MUSTANG 11° STELLA ARTOIS 12°
 GUINNESS SPECIÁL

Pizzazz

Cestování: Jeden den v Číně

Na podzim 2019 jsme se s malou partou kamarádů vypravili do Vietnamu. Přidanou hodnotou bylo, že let tam i zpět zahrnoval dlouhou čekačku v Pekingu, čehož jsme hodlali patřičně využít. Velká čínská zeď byla odmalička mým velkým snem, ale nikdy jsem si nemyslel, že se tam podívám.

Po přistání v Pekingu cítím lehký nervózní třes v žaludku. Přistáváme kolem páté ráno na Terminálu 3, který je druhým největším terminálem na světě a z jeho mohutnosti mi padá brada... Máme dvě hodiny na to, abychom se dostali ke kavárně, kde na nás bude čekat taxikář, kterého jsem si domluvil ještě v Česku a který nás má celý den vozit po památkách. Bylo by všechno v pořádku, kdybychom nebyli v Číně...

Ke vstupu do země potřebujeme vyřídit čtyřicetihodinová bezplatná víza, jinak budeme muset zůstat na letišti. Jdeme tedy k přepážce, bereme modré formuláře a začínáme vyplňovat. Potíž je v tom, že přepážka zeje prázdnou, a tak se ptáme kolemjdoucích stevardů, kam máme jít. Posílají nás o patro níž a my se až příliš pozdě dozvídáme, že to bylo špatně. Jsme už za bezpečnostní kontrolou v tranzitní zóně a tušíme, že zpátky to nebude vůbec jednoduché. Začíná dost krkolomná cesta nahoru k přepážce. Čínani se s námi nechtějí vůbec bavit, několikrát nás posílají na špatné místo a u jednoho okénka nám dokonce berou docela podstatnou část navazující letenky. Po více než hodině se přes několik pasových a bezpečnostních kontrol dostáváme zase zpátky na začátek.

Fronta, povinné snímání otisků prstů, pak ještě cesta z terminálu do odletové haly (terminál je tak veliký, že tuto cestu musíme absolvovat vlakem a trvá asi 15 minut). Poslední minuty běžíme, abychom stihli Bennyho – našeho taxikáře. Jsme tu o patnáct minut později, ale ještě tam stojí – celý šťastný, že jsme dorazili. Vybíráme čínské peníze a běžíme do taxíku. Po cestě se ještě anglicky omlouvám Benny-mu a snažím se mu vysvětlit, že jsme měli problémy s vízy. Zjišťuji, že Benny i přesto, že sliboval výklad v angličtině, neumí jediné slovo, a tak se dorozumíváme přes jeho mobil s překladáčem. Vtipné, ale rozumíme si.

Ještě jedna zajímavost z Číny: Zapomněte, že na letišti v Pekingu funguje wifi. Nepodařilo se mi ji vůbec rozchodit. A stejně by byla k ničemu. V Číně nejede Facebook ani Gmail – obě služby jsou blokovány. Funguje pouze iMessage od Apple, WhatsUp a možná některé další platformy, které neznám.

Cesta na Velkou čínskou zeď trvá asi hodinu a půl, tak zatím sledujeme město a místní styl dopravy. Jedním slovem šílené. Největší dopravní chaos jsme dosud viděli v Paříži nebo v Neapoli, ale tohle je úplně jiný svět. Podjíždění, předjíždění v nepřehledných místech, neustálé troubení... Ten, kdo nebyl nikdy v Asii, tohle nemůže pochopit.

Mutianyu – tak se jmenuje jedno z míst, na kterých může turista legálně vstoupit na Velkou čínskou zeď. U vstupu se dozvídáme, že si musíme koupit lanovku a shuttle bus, jinak bychom nestihli Letní palác a výlet by byl příliš dlouhý. A tak se nám vstupné z původních 200 Kč na osobu trojnásobí, ale nevádí. Venku je docela zima, tipoval bych tak 10 °C, choulíme se do mikin, ale slibuji celému týmu, že nahoře bude krásně. Taky že je... Za půlhodinku už stojíme na zdi a s otevřenou pusou koukáme na krásné hory a tisíce let starou historickou památku, o jejíž návštěvě jsem tolik snil...

Odkládáme mikiny a jen tak v tričku kráčíme po schodech nahoru a dolů, vyšlápeme i ohromný kopec na konci, výhled stojí za to... Vtipná je besídka, které jsme svědky při odchodu. Pionýři v šatcích předvádí nějaký divný taneček a do toho nějaký učitel vyřvává něco nesrozumitelného z praskajícího repráčku.

Máme hlad a příšernou chuť na kafe. Přemlouvám našeho dopravce, aby nás zavezl někam, kde bychom ochutnali místní kuchyni. Napřed ukazuje na komerční kiosek u vstupu na lanovku, ale nenechám se opít rohlíkem a sděluju mu, že bychom raději něco tradičnějšího. Rozumí, a přestože nevypadá zrovna nadšeně, nasedáme do auta a jedeme.

Restaurace vypadá fantasticky už zvenku. Hned po příchodu vidíme úžasné speciality a vybíráme z menu, které je našťastí obrázkové. Čínské houby se zeleninou, jakási horká pánev, buček v karamelu, nudle... Vybíráme asi pět jídel, která nám postupně nosí a my si talíře posíláme na otočném skleněném stole. Jídlo je skvělé a levné – platili jsme v přepočtu asi 350 Kč.

Po obědě nastává čas na další zastávku, kam nás vezme Benny dalších 45 minut. Letní palác v Pekingu je komplex na ploše 2,9 km², přičemž celé tři čtvrtiny zaujímají různé vodní plochy. Obdivujeme neuvěřitelnou architekturu a každíčky detail, se kterým si mistři před několika sty lety vyhráli. Je tu úžasně předělné a já už zase koukám, co bych snědl. Každý druhý Číňan ukusuje něco jako párek v těstíčku na špejli, a tak neodolávám a koupím si taky jeden. A zjišťuji, že je to skutečně párek, jen to těstíčko je úplně sladké.

Benny nás veze do hotelu, který jsem měl objednaný u Air China (kvůli dlouhému časovému prostoji jej máme zdarma). Marňe loudíme v hotelové restauraci i vedle v baru kávu. Nemají. V hotelu nám předávají pytlíčky Nescafé 3v1, abychom si uvařili v pokoji. Za šálek espressa bych dal snad sto euro, ale vážně není...

Jeden den v Číně určitě stál za to, i když nutno říci, že nevyšel úplně nejlépeji. A to i přesto, že jsme byli čtyři a podělili se na náklady na cestu, které dělaly asi 3.000 Kč. Vše ale vykompenzovala návštěva památek, které si budeme pamatovat do konce života.

Více na www.odcesty.cz
 Martin Müller

KOLA DĚTSKÁ, HORSKÁ
A TREKINGOVÁ!

BAZAR - Sadová 8, Blansko.

Super ceny!
Tel. 602786025.

Řádková Inzerce

* Půjčovna HAKI lešení Olomučany. Tel.: 604585530.
* Daruji dvousedadlovou rozkládací sedačku + křeslo, za odvoz. Tel. 736644793.
* Prodám nový, ještě nerozbalený výsuvný odsavač par Electrolux LFP316FB, barva matně černá. Cena 3800 Kč. Tel. 777023769.
* Prodám koloběžku Blata za poloviční cenu, neježděnou, v dobrém stavu. Tel. 724586835.

Nabízím výkup veškerých starožitností: nábytek, nádobí, šperky, mince, bankovky, pohlednice, dobové šaty, zbraně, stříbro, zlato, veškeré poklady z půdy. Osobně přijedu, zajistím odvoz, platba ihned na místě hotově. Ke každému výkupu vstupenka na zámek Letovice zdarma. V případě ceny výkupu nad 20 000,- Kč nabízím zdarma noc na zámku Letovice v zámeckém apartmánu. Tel. 602 528 912

Vzpomínka

Dne 5.července by oslavila 70.narozeniny paní Jarmila Bursová z Blanska. Kdo jste ji znali, věnujte ji vzpomínku s námi.

Stále vzpomíná
celá rodina.

Pohodové odpoledne

Dne 15.6.2022 uspořádal Svaz tělesně postižených, místní organizace č. 2, hudební odpoledne manželů Osičkových s doprovodem p. J. Koláře. Všichni zúčastnění dostali malé občerstvení. Vystoupení se všem líbilo někteří si i zazpívali.

Děkujeme pořadatelům za krásné a pohodové odpoledne, budeme se těšit na další.

Spokojení senioři

ARTOSS
REALITNÍ KANCELÁŘ

www.artossreality.cz

Prodej bytu v OV
o dispozici 3+KK,
ulice Nádražní,
po generální rekonstrukci.

Cena bytu
4.995.000,- Kč.

Kontakt: 702 123 140

BAZAR-NÁBYTEK atd.

Úterý - Pátek 9.30 - 14.00

Tel.: 777 870 817

www.bazar-nabytku-blansko.cz

Email: bazardlbk@seznam.cz

D. Lhota 82 - naproti rest. "U Filků"

Vaše zboží nafotíte a zašlete na email
s tel. č. a představou o ceně!

Ondřej Ellinger: S jarem jsme spokojeni

Atletický klub Ludvíka Daňka Blansko zakončil jarní část sezóny, s výsledky i celkovou činností panuje spokojenost. Nad jejím průběhem jsme se zamysleli s předsedou klubu Ondřejem Ellingerem.

Žaneeta Charvátová a Denisa Kakáčová. Foto Jan Charvát

Přislíbené úspěšné sezóny byly už květnové přebory Jihomoravského kraje žactva, odkud Blanensští přivezli tři mistrovské individuální tituly. „Konkrétně dva Patrik Filka a doplnila ho Eliška Zamazalová. Filka přidal ještě jedno druhé místo a stejné umístění bral ještě Matěj Koupy a Kateřina Rybová. Vítězné byly také štafety děvčat i chlapců,“ vypočetl Ellinger. Jak nezapomněl dodat, je třeba pochválit bezpočet osobních rekordů a hlavně skvělého týmového ducha, který se posléze projevil v soutěžích družstev, když všechna postupují do dalších fází svých soutěží. „K individuálním úspěchům řadíme také plánovanou účast Kateřiny Rybové na Letní Olympiádě dětí a mládeže, která proběhne 28.-30. června v Olomouci,“ doplnil.

Mladší žactvo mělo všechna tři kola základní části soutěže družstev na domácím stadionu v Blansku. „Děvčata si s přehledem zajistila místo mezi postupovými čtveřicí a kluci předvedli parádní jízdu, když všechna kola ovládli a postupují z prvního místa. Navíc štafeta mladších žáků nenašla v žádném ze tří kol přemožitele a v součtu s přebory JmK tak drží letos v rámci kraje neporazitelnost,“ líbí se předsedovi.

V soutěži družstev staršího žactva spojil blanenský AKLD síly s boskovickým Elite Sport. „Navzdory malému počtu atletů si kluci pěknými individuálními výkony zajistili postup do semifinále mistrovství Moravy a Slezska družstev, když překonali i větší

jihomoravské oddíly. K tomu připočteme účast na individuálním mistrovství Moravy a Slezska, odkud jsme si přivezli jednu zlatou medaili v podání Denise Ellingera,“ hodnotí.

Družstvo žen válí. S předstihem si zajistilo postup do podzimní baráže o účast v první lize a splnilo tak svůj cíl, když v úvodních třech kolech se umístilo postupně na druhém a dvou třetích místech. Jen velká shoda nepříznivých okolností v posledním kole by znamenala nesplnění tohoto dlouhodobého cíle. „Zasloužila se o to především skutečnost, že atletky bodují ve všech disciplínách, ke kterým nastupují,“ vidí příčiny úspěchu Ellinger. Z každého kola si blanenské závodnice odvezly také dílčí úspěchy v podobě individuálních vítězství. Jak uvedl, korunkou na výkonu týmu je neporažená štafeta, která zvítězila na všech třech kolech soutěže.

Nejmenší atleti napodobili výsledky mladších žáků a obě kola základní části krajské ligy atletických přípravků s přehledem vyhráli. „I v tomto případě rozhodoval především týmový výkon a množství bodujících závodníků. Už teď se těšíme na krajské finále, které proběhne v září ve Slavkově,“ plánuje předseda.

Po pořadatelské stránce síly oddílu prověřilo hned několik akcí, které se po odmítnutí způsobené koronavirem mohly opět rozběhnout. Tradiční Memoriál Věry Bušové Gilkové byl ozdoben velmi kvalitními výkony v hlavních disciplínách 800 m a 110 m překá-

žek. Po pauze se také opět rozběhly v plné síle školní soutěže Pohár rozhlasu a Štafetový pohár, kterých se účastnila téměř dvacítky škol z celého okresu. Nejstarší běžecký seriál pro děti Čokoládová tretra měl účast bezmála 180 dětí a stává se tak pravidelnou součástí blanenského atletického kalendáře. „K tomu základní kolo soutěže družstev přípravků a shodou okolností všechna tři kola soutěže družstev mladšího žactva udělala z našeho atletického stadionu jedno z nejvytíženějších míst v kraji,“ pochvaluje si Ellinger.

Prázdninová pauza? „To určitě ne. Budeme se připravovat na podzimní vrcholy sezony a také pořádkem atletické příměstské tábory. Pokud chcete vyzkoušet krásy královny sportu, poznat atmosféru a najít nové kamarády, zbývá ještě několik volných míst. Ozvěte se, rádi vás mezi sebou přivítáme!“ zve předseda AKLD Blansko Ondřej Ellinger.

Bohumil Hlaváček

Paula Štoudková je mistryní republiky

Velký atletický talent z Blanska, kterým je odchovankyně místního oddílu Paula Štoudková, oslavil obrovský úspěch na mistrovství České republiky juniorů, juniorek, dorostenců a dorostenek na dráze, které se konalo minulý týden v Ostravě Vítkovicích. V barvách Olympu Brno triumfovala na své hlavní trati 800 metrů v čase 2:07,46 a stala se juniorskou mistryní republiky. Na titul dosáhla i jako členka čtvrtkařské štafety Olympu (3:47,83). Na seniorském šampionátu, který tento víkend konal na stadionu obnoveném po loňském řádění tornáda v Hodoníně, jí start bohužel neumožnilo onemocnění.

-boh-

V mistrovské štafetě
Paula Štoudková třetí zleva

Unikátní výstava o Josefu Mánesovi bude v Blansku k vidění do konce října

V pátek 17. června otevřelo blanenské muzeum hlavní sezonní výstavu věnovanou Josefu Mánesovi, příteli blanenského badatele Jindřicha Wankla. Do zámku už dorazil i klenot, který bude v Blansku k vidění úplně poprvé a nejspíš i naposledy. Podobizna Louisy Bělské ze sbírky Národní galerie v Praze patří k jedněm z nejlepších portrétových děl Josefa Mánesa.

Výstava není tradiční výstavou malířových děl. Najdete v ní zmínky třeba o přátelství Mánesových s Wanklovými. „Právě takové přátelství bylo důvodem pro uspořádání výstavy právě letos, kdy slavíme výročí uplynutí 150 let od velkého objevu v jeskyni Býčí skála, který se připisuje Jindřichu Wanklovi a který je právem nazýván otcem moravské archeologie,“ představila Pavlína Komínková, ředitelka blanenského muzea. Wankel je zakladatelem blanenské muzejní tradice v druhé polovině 19. století a pobýval v Blansku na zámku i v podzámčí. Jindřich Wankel byl spolu se svou ženou a dcerami občanský velice aktivní, Eliška Wanklová vyšívala, dcery zpívaly a sbíraly pověsti. „V části výstavy věnované Elišce Wanklové

můžete obdivovat třeba výšivky z naší sbírky, které Wanklova žena vytvořila během svého pobytu v Blansku,“ upozornila kurátorka historické podsbírky a garantka výstavy, Julija Tormyševa. Mánesovo dílo se v rodině dědilo z generace na generaci a některá jeho díla jsou i dnes pravděpodobně ve spojených státech u potomků Karla Absolona. Jedním z nich je i portrét Karličky Wanklové, ve výstavě je tedy k dispozici jen jeho reprodukce. Josef Mánes rád cestoval a kromě Blanska rád pobýval i na Hané. Na

výstavě proto nechybí hanácké kroje zapůjčené z Vlastivědného muzea v Olomouci. „Jedna výstavní místnost je věnována originálu portrétu Luise Bělské, který se nám podařilo zapůjčit z Národní galerie v Praze,“ prozradila. Malíře s modelem spojovala vzájemná přízeň a sympatie. Portrét v romantickém duchu je naplněn psychologickou hloubkou a tajemností. Olejomalba od národního umělce vyžaduje šetrné zacházení a speciální klimatické podmínky. Kromě dalších vzácností i ze sbírky blanenského muzea najdete ve výstavě reprodukce slavných kousků spojených s Josefem Mánesem a Jindřichem Wanklem. To vše díky spolupráci s Moravskou galerií v Brně, Moravským zemským muzeem v Brně,

Muzeem hlavního města Prahy a dalšími partnery. Díky spolupráci s městem Blanskem je ve výstavě k vidění replika spolku Rastislav, jehož je Josef Mánes autorem a Jindřich Wankel zakladatelem. Prapor pro spolek Rastislav byl devátým praporem, který vytvořil Josef Mánes pro různé spolky v Čechách a na Moravě. Je však prvním zcela vyšívaným a jediným, jehož výrobu malíř osobně sledoval až do poslední úpravy. Josef Mánes se zúčastnil i jeho slavnostního vysvěcení, které konalo ve sloupuském kostele Panny Marie Bolestné 14. srpna roku 1864. „Replika praporu je unikátním dílem. Jen na vyšití orlice z rubu praporu bylo použito čtrnáct cívek stříbrných nití a na vyšití písma dalších třicet čtyř. Ruční vyšívání trvalo zručným vyšivačkám dva a půl tisíce hodin! Součástí praporu je i žerď se špičkou odlitou ze stříbra ve tvaru orlice sedící na lyže s roztaženými křídly a zasazenými leštěnými drahokamy,“ doplnil Pavel Svoboda, jeden z prvních návštěvníků výstavy. Zajímavostí zjistil během svého působení v Městské knihovně v Blansku, kde působil a kde prapor dlouhá léta visel ve čtvrtém patře. Takto ho mohou návštěvníci obdivovat zblízka. I čtenářsko – pěvecký spolek letos slaví výročí. Letos uplyne 160 let od jeho založení. Na nádvoří blanenského zámku proto v rámci zahájení výstavy proběhl slavnostní koncert pěveckého sboru Rastislav s orchestrem Czech Virtuosi a sólisty. Nádvoří zámku rozezněla Mozartova Korunovačnická mše C dur. Výstava bude k vidění v malé výstavní síni muzea až do 30. října a malí návštěvníci tradičně mohou využít interaktivních zastavení v podobě kvízu nebo skládačky orloje, který Josef Mánes namaloval.

Pavlína Komínková,
ředitelka Muzea Blanská

Florbalisté Atlasu o prázdninách nezhálí

Mistrovská sezóna Atlasu Blansko je dávno za námi, florbalisté ale nezhálí. Fyzická příprava je v plném proudu, aby se cíl, kterým je postup z divize do moravskoslezské ligy podařil. Muže čeká v následujícím týdnu první přípravné měření sil v rámci brněnského velkého turnaje Hummel Open Game, v srpnu pak start na největším evropském turnaji Czech Open v Praze.

Od 23. do 26. června se v Brně hrál mládežnický florbalový turnaj Brno Open Game, na který Atlas Blansko vyslal tým dorostenců, ročník 2005 a mladší. Borci chtěli navázat na úspěšnou sezónu ve 2. lize. Ve skupině C na blanenský tým čekali SK JeMoBu, TJ Mývalové Starý Harcov Liberec, PSKC Okříšky a FBŠ Hattrick Brno blue. Bohužel již před začátkem turnaje bylo jasné, že dva týmy neprijedou, tudíž Atlas čekaly pouze dva zápasy.

V prvním utkání Atlas po dobrém začátku podlehl SK JeMoBu v poměru 2:7. Premiéru si odbyl v bráně Blanska Michal Černošek. Se stejným soupeřem si tým další den zahrál přátelské utkání, které po zlepšeném výkonu prohrál 3:5. Druhé a poslední utkání ve skupině s celkem Okříšek odehrál Atlas s výrazně lepším výkonem. Bohužel svoji převahu nedokázal vyjádřit vstřelenými góly a ze zápasu odešel s utrpenou výhrou o gól 3:2. Ve skupině tak Blansko obsadilo druhé místo, které znamenalo postup do druhého kola play off.

Sobotní dopolední zápas přisoudil Atlasu soupeře z Prahy, konkrétně tým ACEMA Sparta Praha RED. „Zápas, který se hrál ve sportovní hale v Maloměřicích, měl od začátku svižné tempo, šance na obou stranách a první, kdo se prosadil, byl Atlas. Z trestného střelení krásně zakončil kapitán Ondřej Navrátil,“ popsal úvod trenér Dominik Janík. Sparta však zvyšovala tlak a po zbytečných chybách a šťastných odrazech dokázala vývoj první půle otočit. Do druhého poločasu vstoupil také lépe soupeř a zvýšil na rozdíl dvou gólů. „Vedení o dvě branky netrvalo ani minutu, když Jeřábek krásně snížil. Hra se značně přiosťčila a Blansko dostalo výhodu dvou přesilovek. Bohužel přesilové situace zůstaly nevyužity a soupeř vedení navýšil. V záměru se hráči Atlasu snažili o tlak, bohužel však korigovat nedokázali,“ smutnil trenér. Tým dorostenců tak vypadl v zápase o osmifinále. „Nutno říci, že tým šel do turnaje bez tréninkového zápahu a znát to bylo především na koncovce. Bohužel při zlepšené hře se od týmu odvrátila štěstěna,“ viděl příčiny neúspěchu Janík.

Bohumil Hlaváček

Manželé Roučkoví v biatlonové Síni slávy

Biatlonová Síň slávy otevřela svoji náruč manželům Roučkovým z Blanska. Mila a Jura spojili svůj život nejen navzájem ale i s biatlonem. Blahopřejí jim prezident ČSB a viceprezident IBU Jiří Hamza a náměstek hejtmana a radní kraje Vysočina Vladimír Novotný.

www.biatlon.cz

Kubík vicemistrem republiky

Nestárnoucí blanenský jachtař Michal Kubík získal na republikovém mistrovství ve své třídě v posádce se znojenským Janem Vaculou stříbrnou medaili. Akce se konala na Velkém Dádku.

-boh-

Mezinárodní turnaj mladších žáků vyhráli domácí

Již třetí ročník má za sebou Mezinárodní turnaj mladších žáků Blansko. Ten plynule navázal na Memorál Miroslava Krabičky, který se pro tuto kategorii mladých fotbalistů konal dlouhá léta. Letos se ho zúčastnilo deset týmů, punc mezinárodnosti mu letos dodaly celky z partnerské Legnice a ukrajinského Drohobysze. K velké radosti pořadatelů vítězný pohár zůstal doma, když žáci FK Blansko prošli turnajem suverénně bez ztráty kytičky, přičemž první gól inkasovali až ve finálovém utkání proti Rajhradu.

-boh-

Vítězní mladší žáci FK Blansko: Nahoře zleva Michal Malits, asistent trenéra, Michal Feilhauer, trenér, Ondřej Feilhauer, Sára Šebelová, Jana Sedláčková, Jan Horbal, Antonín Nečas, Filip Nečas, Filip Feilhauer, Aleš Nečas, vedoucí mužstva, dole Luboš Rychtařík, Daniel Kubík, Jan Válek, Matyáš Matal, Martin Novotný, Šimon Mackanič. Pro zranění chyběli Filip Terer a Adam Fuxa.

Henrik Zdanowicz je živým symbolem spolupráce s Legnicí

Když se v Blansku objeví někdo z partnerské Legnice, téměř pokaždé výpravu vede Henrik Zdanowicz. S mým výborným kamarádem jsme si krátce popovídali.

Henriku, tak pokolikáté jsi již v Blansku?

Tak to opravdu přesně nevím. Dvacetkrát, třicetkrát? Poprvé v roce 2000. Začali jsme u fotbalu, potom s policisty, s běžci na půlmaratony. Dva roky byla teď ve vzájemných vztazích kvůli pandemii pauza. Teď jsme zde byli v květnu na střeleckých závodech s policisty, momentálně jsem zde s mladšími žáky na fotbalovém turnaji spolu s reprezentanty partnerského ukrajinského Drohobysze. Je krásné fotbalové počasí. Akce je perfektní, výborná atmosféra.

Co nového v Legnici?

Fotbalisté postoupili do extraligy, nejvyšší polské soutěže. 24. července začínáme doma s mistrovským Lechem Poznaň. Jsme rádi, že budou moci naši muži být vzorem pro mládež. Jak se bude dařit, uvidíme. Záleží to samozřejmě na penězích, sponzorech, to je všude stejné. My máme už několik let silného partnera, je rád za úspěch, který se nám podařil.

Na jaké společné akce s Blanskem se můžeme těšit?

Přijedeme na váš půlmaraton. Ten pořádáme i u nás, kde se budeme těšit také na vaše běžce. To bude v říjnu. Chceme po pauze udělat začátkem prosince opět Mikulášský pohár v sálovém fotbalu mladších žáků, kde počítáme samozřejmě s Blanskem. Škoda, že jsme ho nemohli udělat loni, víme, že jste byli připraveni se ho zúčastnit. Museli jsme ho ale kvůli pandemickým podmínkám odvolat. Počítáme opět s 24 týmy, dvoudenní velká akce. Uvidíme se, s tím počítám.

Bohumil Hlaváček

Petr Dvořák: Nový ročník MSFL zahajujeme s Kroměříží

Proběhly losovací aktivity fotbalových soutěží. O tom, jaké soutěže budou týmy FK Blansko v ročníku 2022/23 jsme si popovídali se sekretářem klubu Petrem Dvořákem.

Po městě jdou různé fámy o tom, jakou soutěž bude hrát mužské áčko. Já sám jsem to musel od několika lidí vyslechnout. Někdo se asi baví šířením řeči, jak nejsou peníze a že se bude hrát o několik tříd níž. Můžeš to uvést na pravou míru?

Můžu potvrdit, že FK Blansko bude hrát moravskoslezskou ligu. Ve čtvrtce jsem se zúčastnil losovacího aktivu v Olomouci. Muži budou hrát moravskoslezskou ligu, dorost moravskoslezskou divizi. V pondělí pak se budou losovat v Brně krajské soutěže. Žáci A jsme přihlásili do krajského přeboru, Do okresních soutěží běčka mladšího dorostu a obojích žáků. Přípravky áčka i běčka starší i mladší rovněž do okresních přeborů.

Mluví se o nějaké spolupráci s Kunštátem na bázi dorostu...

Domlouvá se, aby lepší hráči z Kunštátu posílili naše kluky v divizi a jakoby společně běčko pod hlavičkou Kunštátu bude v krajském přeboru. Vízí je, aby se v divizi hrálo o co nejvyšší příčky, aby se vychovávali kvalitní budoucí posily do mužů. V kategorii žáků je představa, aby se do budoucna ti nejlepší z okresu vychovávali pro změnu v Boskovicích v rámci ligy. Mohlo by to znamenat konec zbytečné rivality a naopak posílení kvality práce s talenty.

vanou mládeží. Je to na dobré cestě.

A muží?

Tam je to na trenérovi a jeho realizačním týmu, jak posílí. Rýsují se možní hráči z Lišně a Zbrojovky, o tom je ale předčasně hovořit. Samozřejmě je i cesta opačná, aby někdo z našich tým opustil. Momentálně je zájem o tři hráče, pokud vím. O Tomáše Machálka má zájem Uničov, Todorč je na testech v Prostějově a ze stejného klubu oslovili Alexu. Vše je v jednání.

Áčko má teď pauzu?

Ano. První mistrák je doma 6. srpna s favoritem soutěže z Kroměříže. Předcházet tomuto zápasu bude utkání MOL Cupu s Bohunicemi, to bude taková generálka. Realizační tým pod vedením Petra Vašíčka se nezmění.

Bohumil Hlaváček

KONEČNÉ TABULKY

MSFL						
1.	Olomouc B	32	25	5	2	86:24 80
2.	Kroměříž	32	22	4	6	71:34 70
3.	Hlučín	32	20	3	9	75:32 63
4.	Ostrava B	32	19	6	7	71:41 63
5.	Rosice	32	17	6	9	49:36 57
6.	Slovácko B	32	14	8	10	67:49 50
7.	Uničov	32	14	7	11	56:52 49
8.	Frýdek	32	14	6	12	53:57 48
9.	V. Meziříčí	32	13	6	13	52:52 45
10.	Znojmo	32	11	5	16	62:74 38
11.	Blansko	32	11	5	16	51:66 38
12.	Uh. Brod	32	9	8	15	40:49 35
13.	Vratimov	32	10	3	19	42:74 33
14.	Otrokovice	32	8	6	18	44:70 30
15.	Zlín B	32	8	5	19	38:55 29
16.	Vrchovina	32	7	7	18	28:62 28
17.	Jihlava B	32	3	4	25	29:87 13

Divize starší dorost						
1.	Jihlava B	30	25	1	4	134:30 76
2.	Třebíč	30	23	4	3	134:42 73
3.	Hodonín	30	23	2	5	136:49 71
4.	Lišeň B	30	18	4	8	97:38 58
5.	Sparta	30	16	6	8	65:42 54
6.	Židenice	30	17	2	11	86:85 53
7.	Svratka	30	14	7	9	72:68 49
8.	Znojmo B	30	13	2	15	54:63 41
9.	Pelhřimov	30	10	7	13	64:60 37
10.	Žďár	30	11	4	15	66:92 37
11.	Havl. Brod	30	9	6	15	51:92 33
12.	Kunštát	30	9	4	17	64:95 31
13.	Břeclav	30	7	4	19	49:96 25
14.	Blansko	30	6	5	19	63:87 23
15.	Humpolec	30	7	2	21	26:118 23
16.	Bedřichov	30	1	2	27	23:127 5

Divize mladší dorost						
1.	Jihlava B	30	28	2	0	201:18 86
2.	Žďár	30	23	1	6	131:42 70
3.	Lišeň B	30	21	5	4	147:37 68
4.	Sparta Brno	30	22	2	6	149:45 68
5.	Svratka	30	22	1	7	172:55 67
6.	Třebíč	30	19	4	7	125:61 61
7.	Hodonín	30	18	3	9	119:63 57
8.	Havl. Brod	30	13	4	13	94:72 43
9.	Břeclav	30	12	3	15	68:97 39
10.	Znojmo B	30	12	0	18	90:109 36
11.	Židenice	30	10	4	16	90:120 34
12.	Pelhřimov	30	8	1	21	73:184 25
13.	Bedřichov	30	6	3	21	43:126 21
14.	Blansko	30	3	1	26	38:195 10
15.	Humpolec	30	2	2	26	20:148 8
16.	Kunštát	30	2	2	26	33:221 8

Krajský přebor starší žáci						
1.	Svratka	26	23	1	2	157:29 70
2.	Sparta B	26	23	0	3	198:34 69
3.	Židenice	26	18	3	5	100:40 57
4.	Rosice	26	17	3	6	102:43 54
5.	Hodonín B	26	16	1	9	125:66 49
6.	Ivančice	26	15	2	9	104:59 47
7.	Kuřim	26	13	2	11	91:42 41
8.	Veselí	26	10	4	12	94:70 34
9.	Blansko	26	11	0	15	98:75 33
10.	Ratíškovice	26	8	1	17	39:129 25
11.	Břeclav	26	5	1	20	23:164 16
12.	Novosedly	26	5	0	21	41:179 15
13.	Tiřnov	26	4	2	20	38:143 14
14.	Kohoutovice	26	3	2	21	27:164 11

Krajský přebor mladší žáci						
1.	Svratka	26	22	2	2	159:38 68
2.	Kuřim	26	21	2	3	160:43 65
3.	Ratíškovice	26	18	1	7	98:57 55
4.	Hodonín B	26	15	2	9	102:78 47
5.	Veselí	26	15	1	10	96:68 46
6.	Ivančice	26	13	2	11	76:53 41
7.	Rosice	26	13	2	11	80:60 41
8.	Sparta B	26	12	1	13	82:96 37
9.	Tiřnov	26	9	4	13	52:60 31
10.	Novosedly	26	8	1	17	44:83 25
11.	Blansko	26	8	1	17	61:107 25
12.	Kohoutovice	26	6	2	18	46:99 20
13.	Břeclav	26	6	2	18	45:118 20
14.	Židenice	26	4	1	21	44:185 13